

Bericht uit Antarctica
15 januari 2008
FS Polarstern
70°Z - 8°W



Dag Allen!

Hierbij wederom een bericht uit het zuiden van de wereld. Dat zuiden blijft het schip ook maar trekken want we zijn voor de 2^e keer deze reis nabij Neumayer- station aangeland. Hier ligt, na een tussenpoze van ca. 3 weken nog steeds het vrachtschip Naja (ant)Arctica te wachten op een geschikte losplaats voor de zware onderdelen (waaronder 2 kranen) en containers voor het nieuw te bouwen Neumayer-3 station. Dat zit op zijn zachts gezegd niet echt mee. De 25 bouwvakkers die net na ons vanuit Kaapstad per vliegtuig waren vertrokken naar Neumayer hebben we met hulp van Polarstern's heli's en na een nacht gastschip geweest te zijn, afgezet op Neumayer waar ze voorlopig nog niets kunnen doen. Hiervoor waren ze meer dan een maand te gast op het Zuid-Afrikaanse station Sanae wat niet erg ver van Neumayer ligt. Neumayer heeft in tegenstelling tot het Russische Novo-station en Sanae geen eigen landingsstrip voor vliegtuigen. De avond in de Zillertal (de lokale bar) met 25 bouwvakkers heeft wel een extra gat geslagen in de biervoorraden maar na enig doorbijten wisten toch een aantal gerenomeerde Zillertal- plakkers de bouwvakkers te overleven.



De afgelopen dagen hebben hoofdzakelijk bestaan uit 400 meter vooruit varen en dan (mits niet vast op/in het ijs) weer 400 meter achteruit. In de folder had ik al gelezen dat “dikker eis durch rammen gebrokken mus werden”, en daar zijn we dus nu mee bezig. Het gaat er om dat de Naja Arctica een geschikte plaats onder de shelfrand krijgt maar die was helaas, door dit ijsrijke jaar, niet aanwezig. Het aanleggen van een geschikte plaats door het wegbreken van het fast-ice lijkt soms onbegonnen werk. De storm van afgelopen weekend hier zou kracht 10 brengen vanuit het oosten en mogelijk het fast-ice kunnen wegbreken maar de kracht was maximaal 9 en er is op een enkele extra scheur na niet veel veranderd. Antarctica is en blijft een gevecht tegen de elementen en dat is maar goed ook omdat dit een van de schoonheden van het gebied herbergt.





In dit relatief vruchteloze deel voor de wetenschap valt er evengoed volop te genieten van alles om ons heen. Het uitzicht op een aantal grote ijsbergen en de shelfrand is ronduit fantastisch en, op onze weg hiernaartoe, was het dan eindelijk zo ver. Het hing al even in de lucht en ik kon het niet laten om ondanks dat ik niet aan het tellen was, op de brug te kijken als we door de kustpolynia (open water langs de shelf) voeren. Stuurman Igor, een scherpe waarnemer, zei “ wahle” tegen mij en jawel, meer en meer kleine blazen met meerdere kleine maar ook grote vinnen, Orca’s!!!! Ik kreeg permissie om de intercom te gebruiken en enkele seconden nadat ik was uitgesproken met mijn aankondiging denderden deuren open, trapgeroffel en klonken voetstappen op het brugdak. Nagenoeg iedereen was getuige van een grote familie (ca. 30 stuks) voorbijtrekkende Orca’s. Prachtig!



Door de verplichte stilstand in het drukke stationswerk en de tellingen is er een moment om even bij te komen. Hauke en André zijn met name bezig om het meet- en determineerwerk van de samples rond te krijgen. Michiel en ik hebben zelfs de pinguintellingen van de kolonie-foto’s bijna afgerond, wat valt in de categorie “ echtnietsanderstedenwerk”. Jan ploegt maar door achter zijn pc maar heeft tussen de databewerkingen door nu wel tijd om wat foto’s te pimpen voor Education and Outreach wat tegenwoordig erg belangrijk is voor het draagvlak van dergelijk onderzoek.

Op deze cruise blijkt een groot aantal mensen jarig te zijn wat zorgt voor extra feest en activiteiten. Vandaag, is Michiel aan de beurt en om 12 uur was het een komen en gaan vaak feliciterende mensen bij Andre en Michiel on hun hut. Michiel werd ondertussen steeds verder ingebouwd in zijn hoekje van de bank. Ook onderzoeksleider Uli kwam langs voor een felicitatie en is altijd in voor wat vertier.

Eerder in de week had bebaarde duitse vriend Torben een “Blues Brother- avond” geregeld waarbij de film in het Kinoraum werd vertoond. Dress-code zonnebril. Ook onderzoeksleider Uli was met zonnebril en pet van de partij. Even dacht ik dat ZZ-top binnen kwam lopen, natuurlijk ook een van de Blues giganten dus altijd welkom. Zijn baard is ronduit indrukwekkend en daar kunnen Andre, Jan en ik alleen maar met ontzag naar kijken.....



Groeten van Bram

*en de rest van het SUIT- team,
Jan Andries
Hauke
André
Michiel*